

**[Keld Andersen.]**

på nuværende tidspunkt. Ja, det er jeg enig med ministeren i, når det drejer sig om kommuner, hvor man i det lokale styre har fået indvalgt folk, der har kendskab til idræts- og fritidssektoren. Men i kommuner, hvor man måske ikke har noget idrætsudvalg og heller ikke har folk, der er aktive i idræts- og fritidssektoren, bliver der ikke taget hensyn til det, og så opstår problemerne. Når de lokale idrætsforeninger ser, at der bliver planlagt glimrende idrætsfaciliteter i forbindelse med gymnasier, skoler el. lign., siger de: Haps, dér er noget, vi kan bruge. Det manglede også bare, at de ikke skulle have lejlighed til at bruge offentlige anlæg af den slags, men så finder man ud af, at håndboldbanen i hallen er 2 m for kort, at fodboldbanen er 3 m for smal, eller hvad det nu kan være, og så er kommunen allerede på dette tidspunkt så langt inde i den projekterende fase, at det er forbundet med endog meget store udgifter at ændre på det.

Jeg er glad for at konstatere, at man efter ministerens udsagn venter på en bog, der kommer til efteråret. Det er naturligvis glædeligt, men måske en lille smule omstændeligt, fordi man ikke behøver udgive bøger på dette område. Den pågældende kommune eller det pågældende amt kan såmænd blot formedelst et ganske ringe beløb henvende sig pr. telefon til Dansk Idræts-Forbund eller andre af idræts- og og fritidsorganisationernes organer og få svar på alle spørgsmål dér. Det behøver man egentlig slet ikke udgive bøger om.

Jeg takker som sagt ministeren for, at man er opmærksom på dette problem, og jeg må også – og dette være venligt ment – konstatere, at ministeren, der er kulturminister, er ved at vænne sig til, at han også er idrættens minister. Vi er jo nogle stykker, der har adskillige års erfaring på dette område, og det glæder mig, at det nu også kommer ind i ministeriet, at der er problemer her.

**Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):**

Jeg skal ikke benægte, at der, som hr. Keld Andersen siger, det ene og det andet sted i en kommune er sket fejltagelser, som det har været svært at rette bagefter, men jeg vil gerne understrege, at jeg tror, det mere har været uvidenhed end dårlig vilje. Jeg synes, det er en grov undervurdering af de kommunalt valgte, at de virkelig skulle have en dårlig vilje, vilje til

at lave tingene forkert, og det tror jeg heller ikke hr. Keld Andersen mener. Jeg mener, at når der laves en sådan bog, er det, fordi man får en målbog for alle typer anlæg, og den bliver sendt til kommunerne. Dermed skulle man forebygge fejltagelser i fremtiden. Kommunerne kan så følge de standardiserede og også internationale mål, og uvidenhed er ikke længere nogen undskyldning.

**Keld Andersen (KF):**

Jeg er enig med ministeren i, at der ikke er tale om dårlig vilje, men uvidenhed. Det eneste, jeg vil til livs, er, at man, hvor der ikke i det kommunale bystyre eller i amtsstyret sidder en person, der har kendskab til disse ting, kommer til at projektere på denne måde på grund af uvidenhed – og ikke på nogen måde på grund af ond vilje. Man kan jo spare offentlige midler, hvis man allerede, mens papiret er blankt og der ingen streger er slået endnu, i projekteringsarbejdet får taget højde for disse ting.

Hermed sluttede spørgsmålet.

**Af Kurt Hansen (VS) til arbejdsministeren:**

»Ager ministeren at gribe ind og sikre, at de arbejdere, der var arbejdsløse i det forudgående år eller dele af det forudgående år og nu har fået arbejde, får økonomisk mulighed for at holde sommerferie, også selv om virksomheden ikke holder ferielukket?«

(Spm. nr. 210).

**Skriftlig begrundelse.**

Den store arbejdsløshed mærkes af arbejderklassen på mange områder. Et af disse områder er ferispørgsmålet. Den 22. juli 1976 udsendte arbejdsdirektoratet et cirkulære til AF-kontorerne, der til dels sikrede de arbejdsløses mulighed for at holde ferie. Af dette cirkulære fremgår det bl. a., at ledige arbejdsløshedska-semedlemmer, der på grund af ledighed det foregående år ikke har optjent tilstrækkelig ferieret, bevarer retten til dagpenge under sædvanlig ferie, dvs. højst 4 uger i alt – såvel inden for som uden for landets grænser – i det omfang der ikke er optjent ferieret.

Men der er stadig væk et stort problem tilbage omkring de tidligere langtidsarbejdsløses ferieforhold.

I dag er det sådan, at de, der har været lang-